

IDATZI ZURE IPUINA ...

AMONAREN HISTORIA

Bazen behin Concepcion, "Kontxi", izereko nekakha bat Aginagan jarri zen, Mapil izereko baseri lutean. Bere artonak baseri ondoan zegoen errekan angelak harapatzen zituen. Baita ere beste arrainak ere harapatzen zituen: amuarranak, sardinak... Kontxik animak asko zituen: karejok, ardrak, orloak, behrak, saldirak, atak, ... atateak gorzetan errekara joaten ziren eta gabean etortzen ziren. Kontxik ez zuen ez labadorarik, ez arboragarririk, ez ezer. Arduan, errekan arropa garbitzen zuen. Kontxi: lagunekin egun guztia epoten zen, txingetan jolasten, untxun-txumean jolaster, errepidoan, errekan rgeri egiten arroparekin. Gabean amak okitu eta etxera lo egitera joaten zen. Lan asko egiten zuen, animalak asko zarrizten zituen, baita ere segarekin eta segapotearekin belarra eta baratza lantzen zituen.

Kontxi txikiretarikoa zen baina trebetasun asko zituen, orduan garetan 30 minutuko bidetako baserri batera
josten zen enkarquak hartzeri eta katuek ikosten zirenean sorginak zirela pentsatzen zuen eta asko ru-
tzen zen. Orloak harrak hartu eta hiltzen zituen gero jatoko. Egun batean loten zegoela gorriko larrotan
amak dei tu eta baserriari uholdeak zuzenduta esan zion, orduan denak animaliak atera ikusitok eta alde
egun zuten. Kontxi gertea zenean eta Rafael zeneke mutul batelun eskonde eta beronekin Donostira joan zen
bitartean, baina kontxiak ez zekien erantz, baina Rafaelek erakutsi zion eta porik bizi ziren.